

[Elisabeth Bruun Olesen]

Der er blevet talt meget om praksis eller ej, så det skal jeg ikke gå videre med, men blot endnu en gang sige, at det ikke har kunnet dokumenteres, at det er praksis. Praksis er faktisk dobbelttydig. Så jeg er glad for, at der nu er flertal for at slette denne bestemmelse.

Til sidst skal jeg blot sige, at lovindgrebet i denne konflikt viser en uhyggelig tendens. En offentlig arbejdsgivermodpart behøver åbenbart ikke at anstrenge sig specielt meget for at komme frem til brugelige løsninger, fordi han ved, at han til enhver tid kan lovgive, hvis han skulle ønske det, og det gør han så. Den måde at handle på gør det meget svært for det offentlige arbejdsmarked at skabe et ordentligt arbejdsmiljø med gode og tilfredsstillende arbejdsforhold, som kan fastholde en kvalificeret arbejdskraft på de områder, hvor der også er beskæftigelse at få i den private sektor.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Med hensyn til det spørgsmål, som hr. Kaj Poulsen og nu senest fru Elisabeth Bruun Olesen rejste, om formuleringerne i bilaget på side 3, har jeg nu forstået, at alle er enige om, at formuleringerne er korrekte. Det, diskussionen står om, er, om der også skulle have været en formulering vedrørende, hvad PROSA har sagt – ikke på et møde, som er afholdt mellem PROSA og Finansministeriet og dermed nogle, der repræsenterer regeringen, nej, på et møde, der blev afholdt mellem Datacentralen og PROSA/Datacentralen, altså et selvstændigt selskab og den faggruppe, der forhandlede med det selskab. Det var i øvrigt ikke et forhandlingsmøde, det var en orienterende drøftelse.

Det spørgsmål, som så bliver rejst, er: skal ministeren anføre, hvad der under den orienterende drøftelse mellem to parter i en konflikt bliver sagt af den ene part, eller skal ministeren ikke? Jeg har valgt ikke at gøre det.

Det står nemlig lige så klart, når man ser dagspressen for de pågældende dage, specielt en række aviser fra fredag den 14. august – jeg kan nævne Politiken, jeg kan nævne Berlingske Tidende, jeg kan nævne Børsen – at da havde PROSA ingen planer om at optrappe konflikten. Men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det, der står i punkt 6 på

side 3 i bilaget, er, at de friholdte opgaver kan inddrages. Selv om PROSA på et møde den 12. august har sagt, at de ingen planer herom havde, er det jo muligt at ændre planer, og så ville det have været både lovligt og i overensstemmelse med gældende ret, at de på et senere tidspunkt havde sagt: nu ændrer vi vores planer, og med 14 dages varsel opsiges vi. Derfor valgte jeg ikke at tage den oplysning med, men jeg glæder mig over, at det er konstateret, at der er ingen, der betvivler, at det er korrekt formuleret, hvad der står i bilaget.

Behandlingen af ethvert lovforslag har sit særlige særpræg, og ved behandlingen af dette lovforslag har særpræget været, hvad ordet praksis betyder. Det vil jeg godt sige på den måde, at praksis er, hvad man plejer. Og hvad plejer så Folketinget at gøre, når Folketinget standser konflikter? Ja, det spørgsmål har Folketinget taget stilling til fem gange i de sidste ti år. To gange i 1977 tog Folketinget ikke stilling til spørgsmålet, men overlod det til et paritetisk nævn. Af de fem gange, hvor man har taget stilling, var der én gang i 1981, hvor loven fik tilbagevirkende kraft i forbindelse med en Grønlandsoverenskomst. Der var tre gange, i 1981, i 1985 og i 1987, hvor loven ikke fik tilbagevirkende kraft, og så var der én gang i 1985, hvor den pågældende lov fik fremadvirkende kraft, nemlig 4 $\frac{1}{2}$ måned efter ikrafttrædelsen. Det var også en Grønlandsoverenskomst. De to tilfælde, hvor man ikke fulgte praksis med at give ikketilbagevirkende kraft, vedrørte begge Grønland. Jeg tror, at alle uheldede folketingsmedlemmer vil give mig ret i, at når der er tale om danske overenskomster, så plejer Folketinget ikke at give tilbagevirkende kraft.

Der har været henvist til lovindgrebet fra 1981 i forbindelse med nærings- og nydelsesmiddelindustriens forligsskitse, som var nedstemt af arbejderne, og som blev ophøjet til lov. Da udløb forligsperioden, den gamle overenskomst den 1. april 1981, og konflikten brød ud den 22. april. Hr. Kaj Poulsen har i dag bekræftet det, der stod på side 5 i fremsættelsen, at lønforhøjelserne fik virkning fra 4. maj. Lønforhøjelserne fik altså ikke virkning fra den gamle overenskomsts udløb. Lønforhøjelserne fik heller ikke virkning fra det tidspunkt, hvor konflikten brød ud. Det er jo det, vi diskuterer i forbindelse med nærværende lovforslag: hvornår skal